

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 8/10
03.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.Ž. i dr, zbog krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 1. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 128/09 od 13.02.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Smederevskoj Palanci K. broj 12/08 od 11.07.2008. godine i Okružnog suda u Smederevu Kž. broj 522/08 od 05.12.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 03.03.2010. godine, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca, dr G.I. i branioca okrivljenog M.Ž, advokata G.B-P, po zameničkom punomoćju, a u odsustvu uredno obaveštenih okrivljenih T.S. i M.Ž. i branioca okrivljene T.S, advokata G.J, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 128/09 od 13.02.2009. godine podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Smederevskoj Palanci K. broj 12/08 od 11.07.2008. godine i Okružnog suda u Smederevu Kž. broj 522/08 od 05.12.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Smederevskoj Palanci K. broj 12/08 od 11.07.2008. godine, okrivljeni M.Ž. i T.S. oglašeni su krivim zbog izvršenja krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 4. u vezi stava 1. i u vezi člana 33. Krivičnog zakonika i osuđeni i to: okrivljeni M.Ž. na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri meseca, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 28.02.1996. godine do 27.03.1996. godine, a okrivljena T.S. na kaznu zatvora u trajanju od pet meseci u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 19.05.1995. godine do 19.06.1995. godine.

Presudom Okružnog suda u Smederevu Kž. broj 522/08 od 05.12.2008. godine, uvažene su žalbe branilaca okrivljenih M.Ž. i T.S, pa je preinačena prvostepena presuda tako što je Okružni sud u Smederevu prema ovim okrivljenima, na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP-a, odbio optužbu, za radnje opisane u optužnici Okružnog javnog tužioca u Smederevu, čime bi učinili krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, usled nastupanja apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja, a okrivljeni su oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala, te je istovremeno određeno da će troškovi postupka biti podmireni iz budžetskih sredstava suda.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 128/09 od 13.02.2009. godine, protiv pravnosnažne presude Opštinskog suda u Smederevskoj Palanci K. broj 12/08 od 11.07.2008. godine i presude Okružnog suda u Smederevu Kž. broj 522/08 od 05.12.2008. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka član 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, a u odnosu na presudu Okružnog suda u Smederevu Kž. broj 522/08 od 05.12.2008. godine u vezi člana 391. stav 1. ZKP-a, učinjene u korist okrivljenih.

U zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi se da je izreka prvostepene presude nerazumljiva, jer je sud visinu protivpravne imovinske koristi koju su okrivljeni pribavili izvršenjem krivičnog dela, opredelio na iznos od 70.000,00 DM, ne navodeći dinarsku protivvrednost što je od uticaja za pravilnu primenu zakona, zbog čega je, prema navodima zahteva, izreka prvostepene presude nerazumljiva, te da ista presuda ne sadrži razloge o odlučnoj činjenici - na osnovu čega je utvrđena visina pribavljene protivpravne imovinske koristi koju su okrivljeni stekli

izvršenjem krivičnog dela za koje su oglašeni krivim, pa je na taj način prvostepenom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Pored navedenog, zahtevom se ukazuje da je drugostepeni sud umesto da otkloni navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, prihvatio zaključak prvostepenog suda u pogledu visine protivpravno pribavljene imovinske koristi na iznos od 70.000,00 DM i, suprotno odredbi člana 391. stav 1. ZKP-a, u sednici veća utvrdio novu činjenicu da iznos od 70.000,00 DM odgovara iznosu od 70.000,00 dinara i, na osnovu tako izmenjenog činjeničnog stanja, doneo presudu kojom preinačava prvostepenu presudu i odbija optužbu u odnosu na okrivljene, nalazeći da se u njihovim radnjama stiču elementi osnovnog oblika krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika, za koje delo je nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, čime je po mišljenju Republičkog javnog tužioca učinio povredu krivičnog zakona iz člana 391. stav 1. ZKP-a.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116/08 od 22.12.2008. godine), našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi, kada je reč o prvostepenoj presudi, da se zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podići zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, učinjene prvostepenom presudom zbog nepostojanja dinarske protivvrednosti iznosa od 70.000,00 DM u izreci te presude, i zbog nepostojanja razloga o tome kako je drugostepeni sud utvrdio visinu pribavljene imovinske koristi, jer je drugostepeni sud u žalbenom postupku preinačio prvostepenu presudu kojom je okrivljeni oglašen krivim i odbio optužbu, pa je time učinio da procesni nedostatak iz prvostepene presude formalno više ne egzistira.

Drugostepeni sud je u žalbenom postupku, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, pravilno postupio kada je preinačio prvostepenu presudu, jer je dužan da to učini kad utvrdi da je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja, donoseći tako procesnu odluku bez upuštanja u meritum. Pri tome je drugostepeni sud pravilno odbio optužbu onako kako je ona prvobitnom optužnicom koncipirana, u pogledu pribavljene imovinske koristi gde je označeno da su okrivljeni pribavili protivpravnu imovinsku korist na ime vrednosti lekova „u ukupnoj vrednosti od preko 70.000 dinara (70.000 DM)“.

Drugostepeni sud je bio ovlašćen da tako postupi, jer se nadležni javni tužilac neulaganjem žalbe saglasio sa utvrđenom visinom protivpravne imovinske koristi od 70.000 DM, iz prvostepene presude, pa se taj iznos nije mogao menjati po žalbi okrivljenog i odbrane, a da se ne povredi odredba člana 382. ZKP-a. S` toga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da drugostepeni sud nije u sednici veća utvrdio novu činjenicu i time izmenio činjenično stanje, jer je protivvrednost 70.000 DM označena u optužnici Okružnog javnog tužioca na iznos od 70.000,00 dinara, pri čemu se vrednost deviznih sredstava u dinarskoj protivvrednosti uzima na osnovu vrednosti istih u vreme izvršenja krivičnog dela (u tom smislu je i pravno shvatanje Krivičnog odeljenja Vrhovnog suda Srbije utvrđeno na sednici od 08.10.2003. godine) – pa nema ni povrede krivičnog zakona iz člana 391. stav 1. ZKP-a.

Kod takvog stanja stvari, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, drugostepeni sud je primenom člana 5. stav 2. KZ, pravilno našao da je pravna ocena krivičnog dela prevare najblaža po članu 208. stav 1. Krivičnog zakonika, s` obzirom na visinu pribavljene protivpravne imovinske koristi i da je proteklo vreme duže od šest godina potrebno za apsolutnu zastarelost krivičnog gonjenja po članu 104. stav 6. u vezi člana 103. tačka 6. KZ-a, računajući od izvršenja krivičnog dela 29.11.1993. godine i da je nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, pa je odbio optužbu na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP-a o čemu je dao pravilne i neprotivrečne razloge, pa s` toga nema ni povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Ocenivši, iz iznetih razloga, da je zahtev za zaštitu zakonitosti neosnovan, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine) i člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović,s.r.

Goran Čavlina,s.r.